

PŁYWACZ (2) *sb m*

N sg pływacz (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Umiejący pływać; natator Mącz, Calep, Cn; fluctivagus Cn (2) : Natator – Pływacz. Calep 701a; [pływacz/ Natator, urinator. Volck Rrrv].

Wyrażenie: »wyborny, [znamienity] pływacz« [szyk zmienny] (1): Delius natator, Wyborny pływacz. Mącz 81a; [Lábeć świadomy wody pływacz znamienity/ Stroną bieżał/ białłemi piorámi okryty ZbylDroga C4].

a. [*Pies myśliwski używany do wynoszenia z wody upolowanej zwierzyny: Canis Aquaticus Wafferhund Pies pod rufznicę/ Pływacz. ArtNom D6v.*]

Cf **PŁAWACZ**, PŁAWCA

MC